

NAKŁONIENIE (5) *sb n*

a jasne; teksty nie oznaczają ó; é oznaczają niekonsekwentnie.

sg N nakłonienie (4); -é (2), -(e) (2). ◇ A nakłonieni(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. nakłaniać.

I. Rzeczownik od „nakłonić” (3) :

1. Nachylenie, nagięcie ku dołowi, obniżenie; inclinatio Mącz (2) :

Szereg: »nakłonienie, (abo) schylenie« (2): Inclinatio Nákłonienie / schylenie Mącz 57c; w Pfál. 18. opifuie to náklonienie ábo schylenie niebios rozumieiąc przez nie one dziwne burze/ obłokow fkupienie/ ciemności zmocnienie/ szumow huczenie CzechEp 162.

2. Uczynienie skłonny, podatnym (1) :

nakłonienie do czego (1): Indoles – Nakłonienie z młodu do dobrego. Calep 528a.

II. Rzeczownik od „nakłonić się” (2) :

1. Przechylenie się (1) : Clinamen – Nachilenię, nakłonię. Calep 207a.

2. Skłonność (1) : Propensio – Nakłonię. Calep [861]b.

Synonimy: I.1. nachylenie, schylenie.

Cf NAKŁONIĆ